

SZIGETI GYÖRGY

Felébredés
az
örökkévalóságba

Farkas Lőrinc Imre Könyvkiadó

© Szigeti Csilla

ISBN 978-963-9428-76-8

Farkas Lőrinc Imre Könyvkiadó, 2015

Felébredés az örökkévalóságba

avagy a sötét, hideg cella
ragyogó fényei

0. *[Emberűr]* Ūrhajós vagyok, az emberűrt kutatom. Sötét, hideg cellámban ülök. Behunyom a szemem és figyelek. Ūrhajóm útnak indul az emberűr végtelenje és titkai felé. Figyelek és látok.

[I. Az emberűrről, a szellemi útról]

1. *[Az ősi tudásról]* Az emberűr végtelenjében bolyongok, ott, ahol a titokra fény derül, ahol a tudás, az ősi tudás megszólal, ahol nem megszerzem a tudást, hanem megkapom. Ahol nem vagyok, de minden vagyok.

2. *[A szellemi öngyilkosságról]* Megöltem magam: végtelen vagyok. Levegő vagyok. Csend vagyok. Hideg vagyok. Mozdulatlanság vagyok. Csak szárnyalok, lebegek, röpdülök, látszólag nem történik semmi, de mégis oly sok minden történik: oly sok minden mutatkozik meg finoman, alig észrevehetően.
3. *[A szellemi útról]* Azért létezik szellemi út, mert a szellem természetét nem érinti az elme birodalma, és minden abból fakadó tisztátalanság, bűn, gonoszság. A szellemi út ezért mindig tiszta és ragyogó, visszavezet bennünket eredendő állapotunkba.
4. *[Úrhajós]* Az emberúr végtelenjében bolyongok. Megállva egy pillanatra, jól megfigyelem, akit látok: magamat. Van testem, van szemem, fülem, orrom, szám, van emlékezetem, ám ez a test szellemi test, ám ez a szem szellemi szem, ám ez a fül szellemi fül, ám ez az orr szellemi orr, ám ez a száj szellemi száj, ám ez az emlékezet szellemi emlékezet, melyek fényszerűek, ragyogóan tiszták és befogadóak. A szellemi lényeg a természetük, a szellemi út a színterük. Az emberúr végtelenjét és titkait kutató úrhajós olyan, mint a néhány napos kisbaba.
5. *[Nem azonos, nem különböző]* A szellemi test, szem, fül, orr, száj és emlékezet, illetve a földi létezésben használt test, szem, fül, orr, száj és

emlékezet, nem azonos, nem különböző, elmondhatatlanul finom kötelék van közöttük.

6. *[Szellemi emlékezet]* Az emberúr végtelenjét és titkait kutató úrhajós egy kisbaba ártatlanságával figyel és lát, a szellemi útja során átélt élményeit, benyomásait, meglátásait, megértéseit a szellemi emlékezetében megőrzi, melyeket a földi létezésben átad, átörökít. Ekképpen az emberúr végtelenjét és titkait kutató úrhajósnak vannak szellemi meglátásai, vannak szellemi benyomásai, vannak szellemi látomásai, vannak szellemi hallomásai, vannak szellemi élményei, van szellemi látása és szellemi hallása, van szellemi tudása és szellemi emlékezete.
7. *[Egy kisbaba ártatlanságával]* Az emberúr végtelenjét és titkait kutató úrhajós egy kisbaba ártatlanságával figyel és lát, nem alkot elképzeléseket arról, hogy mit szeretne meglátni, megtudni, megérteni a szellemi úton. Teljességgel átadja magát a végtelennek, így az ősi tudás titkai megszólalnak benne.
8. *[Út]* Minden földi tudást és értést elhagyva, úrhajóm útnak indul az emberúr végtelenje és titkai felé. Kilélegzem, belélegzem. Egy kisbaba ártatlanságával figyelek és látok, nem tudva, nem értve figyelek és látok, és meglátom: amíg a gravitáció, mint az ok-okozat törvényének földre parancsoló ereje hatással van rám, addig a gondolatok meg-

megszületnek, olykor késztetéssé lesznek, akarrattá, vággyá, végül tetté, cselekedetté. Úrhajóm letért szellemi útjáról és földre szállt. Amíg a gravitáció, mint az ok-okozat törvényének földre parancsoló ereje nincs hatással rám, addig úrhajóm letéríthetetlenül siklik tovább szellemi útján, át a súlytalanság állapotába, ahol az ember elméje végtelenné válik. Csak szárnyalok, lebegek, röplök, látszólag nem történik semmi, de mégis oly sok minden történik: oly sok minden mutatkozik meg finoman, alig észrevehetően.

9. [*Súlytalanság*] A súlytalanság állapota a szellemi lényegem, hol az ember emberfeletti emberré lesz, végtelenné lesz, tudattá lesz, lélekké lesz, szellemmé lesz. Ezt a szellemi lényegét nevezik még: örökkévalóságnak, örök létnek, isteni énnak, örökkévaló énnak, igaz természetnek, Buddha-természetnek.
10. [*Üres kézzel megyek*] Minden földi tudást, értést, elképzélést, elgondolást, megítélést, megfelelést, késztetést, akaratot, vágyat, és minden tettet, cselekedetet elhagyva, üres kézzel indulok szellemi utamra. Üres kézzel megyek, egy kisbaba ártatlanságával figyelek és látok, nem tudva, nem értve figyelek és látok, és meglátom: szellemi tudásom, szellemi emlékezetem kincsestára gyarapszik, üres kézzel mentem, de telve érkezem meg.

11. [*Mindig az örökkévalóságban vagyunk*] Az ember-
úr végtelenjében időtlenség van. Nem találom
nyomát az időnek. Mindig az örökkévalóságban
vagyunk. Az örök létet az elme szintjén időszele-
tekre osztjuk.
12. [*A három alappillér*] Az emberúr végtelenjét és tit-
kait kutató úrhajós szellemi útjának három alap-
pillére:
  1. Megpihenni az örökkévalóságban.
  2. Felébredés az örökkévalóságba, látni a terem-
tés szellemi mozdulatát, tökéletes szabadság-
gal használni az ok-okozatot.
  3. Átérezni mélységes felelősségünket: világunk
olyanná lesz, amilyenné teremtjük.
13. [*Lényeg és működés*] Az örökkévalóság a szellemi
lényegünk. Felébredés az örökkévalóságba, látni
a teremtés szellemi mozdulatát, tökéletes szabad-
sággal használni az ok-okozatot, átérezni mélysé-
ges felelősségünket a világi működésünk.
14. [*Napra szállás*] Az emberúr végtelenjét és titka-
it kutató úrhajós leszáll a Napra és Nappá válik.
Nagy lépés az embernek, nagy lépés az emberi-
ségnek.

[II. A teremtésről]

15. *[Teremtés-történet]* Sötét, hideg cellámban ültem éppen, amikor a Jupiter belépett a Halak-jegyébe. Egy látomás töltötte be lelkem égboltját. Láttam a Fiú teremtését, aki az Atyaföldnek porából született, és átéltem első élményét. Megrendítő volt. Ez az élmény minden emberben ott szunnyad, és a vágy, hogy újra átéljük a Fiú első élményét, létrehozta a szellemi utakat.

A Fiú az Atyában van – az első élmény beteljesedett. A Fiú az Atyát látta és a hangját hallotta: „Legyen melletted a Lány, és lásd a világot, ami a Lányban van.” És megszületett a Fiúból a Lány. A Fiú látta az Atyát és látta a Lányt, látta a világot, ami a Lányban van.

A Lány a Fiút látta, mert a Lány a Fiúban van. A Fiú látta a Lány világát, termő fákat, melyek világokat teremnek. Az egyik fa tövében a kígyó sziszegett: „Egyetek a fám gyümölcséből, hogy saját világotok teremtői lehessetek, mely világ a megosztottság világa lesz.” A Lány megízlelte a gyümölcsöt és így szólt a Fiúhoz: „Egyél te is, légy a világom része.” A Fiú az Atyára tekintett, majd ismét a Lányra. Behunyta a szemét és kinyújtott kezében egy gyümölcsöt érzett. Ajkához emelte és megízlelte.

A Fiú az Atya hangját hallotta: „Élővé teszem számotokra a jó és gonosz világát. Legyen nevetek Ádám és Éva.” A Fiú kinyitotta a szemét és a Lányt látta, és maga körül a Lány világát, mely immár az ő világa is lett. Majd az Atyát kereste a szemével, de nem látta sehol. Így lett a Fiú ott-hona a megosztottság világa. Így lettünk emberi világunk teremtoi és az első élmény elfeledoi.

A Fiú az Atyában volt és a teremtett világba került, mely világ jelenségei nevet és formát viselnek. Ádám és Éva meztelenül álltak egymással szemben, és a Lányban megszületett a vágy, a sokasodás vágya. A Lány a Fiú nélkül nem szülhet új világokat. Ádám, emlékezvén első élményére, az Anyaföldre rogyott és sírni kezdett. Ekkor hangzottak el Ádám titkos szavai. Ádám titkos szavait a keresztre feszített Megváltó által ismertük meg: Én istenem, jó istenem, miért hagytál el engemet?

Ádám behunyta a szemét és az emberúr végtelenjében az első élményt Napként látta ragyogni. Épphogy átadta magát a ragyogó fénynek, a Nap máris kialudt benne. Ádám gyötrelmes sírásától visszhangzott a Lány világa.

Dermesztő hideget hozott egy fuvallat. Éva dideregve letépett két fügefalevelet és az egyiket Ádám felé nyújtotta: „Takard el, én is eltakarom. Most már különbözünk egymástól.” Így lett emberi világunk különbségtételen alapuló világ.

Ádám behunyta a szemét és az emberúr végtelenjét fürkészte: „Nem mérhető, ami bennem rejlik. Végtelen mélység, végtelen magasság. Atyám, elvesztem. Atyám, elvesztettelek. Nem nyugszom, míg újra benned nem leszek.” A lélek égboltján felragyogott, majd elsötétült a reménysugár.

A Lány jéghideg világát át meg átjárta a szél, sziszegve: „Itt tartalak a földi létezésben, nem térhetsz vissza oda, ahonnan származol, Ádámmá dermedsz bennem.” Ádám arcán a könnyecseppek jéggé fagytak, és érezte, ahogy Éva megfogja a kezét.

Ádámmá lett, az első élmény tudása testté lett.

16. *[Az első élmény beteljesedett]* Sötét, hideg cellámban ülve, egy látomás töltötte be lelkem égboltját. Jézus a pusztában feltámadt az Atyához, és látta: „Én és az Atyám egyek vagyunk.” A Fiú az Atyában van. Az első élmény beteljesedett.
17. *[Ádám és Jézus]* Ádám Isten fia volt, miképpen Názáreti Jézus is. Ekképpen Ádám és Jézus azonos, mert Istennek nem lehet két fia, csak egy. Jézus egy ízben így imádkozott: „Legyen meg a te akaratod, miképpen a mennyben, úgy e földön is.” Ebben az Édenkertben történetekre utal, arra, amikor Ádám és Éva szabad akaratukból megízlelték a gyümölcsöt – Isten elhagyta őket. Az ember saját akaratából nem léphet be az Édenkert

kapuján, csak Isten akarata által, miképpen az ember képtelen saját akaratából az álmovilág kapuján belépni, a megszabadulás kapuján belépni, a szellemi birodalmakban lépkedni, csak Isten akarata által. Az Édenkertből való kiűzetés óta az embernek két énje van: egy isteni énje és egy emberi énje. Isteni énünk örökkévaló, emberi énünk folyamatosan változik a világi körülményeknek megfelelően, ekképpen az ember meghasonult állapotban van a történelem kezdete óta. Ádám gyötrelmes sírását hallani oly megrázó, és mi is jól ismerjük ezt: az elhagyatottság, a sötétség kínzó óráiban oly gyakran szakad ki belőlünk: Én istenem, jó istenem, miért hagytál el engemet?

18. [*Az elméről*] Az elme Ádám és Éva választása. Az elme az emberi világ színtere. Az elme az emberiség keresztje. Az elme a bűn szülője. Az elme az ember hite. Az örökkévalóságban nincs emberi világ, nincs kereszt, nincs bűn.
19. [*Hatalom*] Az Atyának hatalma van mindennek fölött. Az isteni énnak hatalma van az emberi én fölött. Az isteni énnak hatalma van az ember fölött. Az emberi énnak nincs hatalma az isteni én fölött. Az emberi énnak nincs hatalma az ember fölött. Az embernek hatalma van az embertársai fölött.
20. [*Kain és Ábel*] Sötét, hideg cellámban ülve, egy látomás töltötte be lelkem égboltját. Az élet fáján

megszületett két új ág: Kain ága és Ábel ága. Egy múltó nap delelőjén Kain és Ábel, a pusztában vándorolva, az Atyát szólígtatta. Az Atya csak egy pillantást, egy múltó pillantást vetett Ábelre, mire Kain kifakadt:

- Miért ő a jobbik? Én miért nem felelek meg az Atyának? - És haragos szíve kimondja: - Elpusztítalak!

- Nincs hatalmad fölöttem - feleli Ábel.

- De hatalmamban áll megölni téged - szól Kain, és kettétöri Ábel ágát. - Pusztulj, pusztulj el!

A kettétört ág vért hullat, Ábel meghal.

Pedig az Atya csak egy pillantást, egy múltó pillantást vetett Ábelre.

21. *[Ádám mély magányba vonul]* Sötét, hideg cellámban ülve, egy látomás töltötte be lelkem égboltját. Ádám, magához szorítva Ábel véres holttestét, felsír:

- Megosztottságot nemzettem, különbségtételt nemzettem, megítélést nemzettem, megfelelést nemzettem, vizályt nemzettem, hatalomvágyat nemzettem, pusztítást nemzettem, bűnt nemzettem, fájdalmat és szomorúságot nemzettem, gyilkos fiút nemzettem, kinek minden gondolatát és tettét én nemzettem, a világ pusztulását nemzettem. Atyám, elvesztem! Atyám, elvesztettelek! Nem nyugszom, míg újra benned nem leszek.

Ádám, magára véve minden bűnt, elvonul mély magányába és imájába.

22. [*Kain hagyománya*] Örület, hogy az ember megöli a másikat, a másikat, aki a testvére. A történelem kezdete óta ölünk, mert Kain tette révén forrong bennünk a gyilkolás ösztöne. Ösztönből gyilkolunk. Ösztönből gyűlölünk. Ösztönből, ami mélyebb, mint az akarat. Kain hagyománya elevenen él bennünk. Az ember azóta, hogy elhagyta őt az Istene, meghasonult állapotban van. A meghasonult állapot az emberiség történelmének alapja és oka.

23. [*A kettétört ág*] Kain kettétöri Ábel ágát: „Pusztulj, pusztulj el!” A kettétört ág vért hullat, Ábel meghal.

A kettétört ág mind a mai napig hullatja vérkönnyeit, és hullatni fogja mindaddig, amíg megőrizzük és ápoljuk magunkban Kain örökségét, mindazt, amit tetteivel ránk hagyományozott: a megítélés, a megfelelés, a viszály, a hatalomvágy és a pusztítás világát. Mert Kain él, elevenen él bennünk, emberi világunknak utat és irányt szab, emberi életünket megkeseríti és pusztulásba dönti. A milliárdnyi vércsepp, mit ember hullatott a történelem kezdete óta, Kain tettének következménye. Az élet fáján milliárdnyi kettétört ág hullatja vérkönnyeit.

Minden gondolatunknak és tettünknek – még ha nem is hisszük el, hogy így van – évszázadokon

át tartó hatása van, meghatározza az emberiség sorsát.

24. [*Minden most történik*] Minden most történik. Most kiáltja a tömeg: Barrabás! Barrabás! Most feszítik keresztre Jézust! Most kiáltja a megvadult tömeg: Hei, Hitler! Most sír és jajgat az ősi nemzet, most történik a holokauszt rémsége. Minden most történik. A Teremtés-történet most játszódik. Az én felelősségem, milyen világot teremtek.
25. [*Személyiség*] Ahogy az Atya a maga képére és hasonlatosságára teremtette meg az embert, úgy mi is a magunk képére és hasonlatosságára teremtjük meg a személyiségünket, mely sors szabta, ugyanakkor nekünk kedves és tetsző, ám múlt-köny jellemvonásokat mutat. Személyiségünk a maga képére és hasonlatosságára, neki kedves és tetsző módon alkotja meg a kicsi, de nagyra tartott világát. Az én felelősségem, hogy személyiséget és világot milyenné formálom.

[III. A szellemi lényegről,
az örökkévalóságról]

26. [*Nem ébredt fel az örökkévalóságból*] Egy szerzetes így szólt Szeidzsó mesterhez:

- A történeti Buddhát megelőző megszabadultak egyike tíz világkorszakon át időzött az örökkévalóságban, mégsem világosodott meg. Miért?

- Mert nem ébredt fel az örökkévalóságból - válaszolta Szeidzsó.

- Ha végtelennek tűnő időn keresztül időzött az örökkévalóságban, miért nem vált Buddhává? - kérdezte a szerzetes.

- Mert süket és vak volt - válaszolta Szeidzsó.

27. [*A napon állok*] Sötét, hideg cellámban ülve, a következő verset költöttem:

Nincs külső ok
Nincs belső ok
A Napon állok

---

zen megjegyzés

A láb nem megy önmagától.

---

28. [*A szabad akarat törvénye*] Sötét, hideg cellámban ülve, a következő verset költöttem:

Nincs eredendő oka a szamszárának.
Nincs eredendő oka a nirvánának.
Íme, a szabad akarat törvénye.

29. [Az ügynélküli igaz ember] Sötét, hideg cellámban ülve, a következő verset költöttem:

Nincs eredendő oka a szamszárának.
Nincs eredendő oka a nirvánának.
Íme, az ügynélküli igaz ember,
Ki a meghaladó bölcsességben időzvéen látja:
A tökéletes szabadságban
Ő a teremtő-úr.

30. [Egy lényegi kérdés] Man Gong zen mester épp a kolostorkertben sétált, amikor a kertész megszólította:

- Szonszanyim, mit csinálnak a szerzetesek, amikor a fal felé fordulva zazen-tartásban ülnek?

---

zen kérdés

Ha hozzád intézték volna ezt a kérdést, mit feleltél volna?

zen kommentár

Túl a szamszárán és a nirvánán.

---

31. [Túl a szamszárán és a nirvánán] Túl a szamszárán és a nirvánán. Túl, túl mindenen.

[IV. Az örökkévalóságból való felébredésről,
a teremtés szellemi mozdulatának
meglátásáról]

32. *[Fenn a fán]* A fogaimmal kapaszkodom egy faág-
ba, alattam a mély kék ég. Megjelenik egy vándor
és megkérdezi:

Mi a zen lényege?

*Ha válaszolok, lezuhanok az égbe. Ha nem fe-
lelek, addig rángat a lábamnál fogva, amíg ki
nem törik az összes fogam és le nem zuhanok
az égbe. Fogas kérdés.*

zen megjegyzés

*Az utolsó szalmaszálba kapaszkodom. Meg-
érett az idő, hogy elengedjem az éneket és a vi-
lágot, mindent, ami ideköt. Ááá! Az emberúr
végtelenjében egy hangot hallok – vau-vau! – és
megvilágosodom: kutya.*

---

33. [23:57] Sötét, hideg cellámban ülve, a következő
verset költöttem:

Nincs objektív világ
Nincs szubjektív világ
Csak a pillanat világa van
Amit éppen létrehozok

---

zen kommentár

Kiscsibe ül a tojáson, a tojásban a tyúkanyó kotkodákol.

zen megjegyzés

Halj meg teljesen zazenben, majd ébredj fel egy hang hallatán.

---

34. *[Gutei és az ujj]* Gutei olyasvalami után kutatott az emberúr végtelenjében, amelyet csak akkor láthatunk meg, amikor teljesen meghaltunk zazenben ülve, majd felébredtünk egy hang hallatán vagy valaminek láttán. Teltek-múltak a hónapok, Gutei tántoríthatatlanul kereste a titkot, cellájában ülve. Voltak pillanatok, amikor a végtelen úrben lebegett, és voltak pillanatok, amikor a bölcsesség mély óceánjában úszott. De azt a valamit nem sikerült meglátnia. Amikor teljesen meghalt zazenben ülve, elengedte a fogaival a faágat és elkezdett a mély kék ég felé zuhanni. Történetesen éppen akkor érkezett látogatóba hozzá Tenrjú mester. Gutei betessékelte a híres-neves tanítót és megkérdezte:

- Mi az Ön igaz tanítása?

Tenrjú mester nem szólt egy szót sem, mélyen Gutei szemébe nézett, majd felmutatta az ujját. Gutei megvilágosodott.

---

zen megjegyzés

Ó, a korábban sosem látott szellemi mozdulat, mely világot teremt, íme, megmutatkozott előttem. Gutei és az ujj teljes egészet alkot, de a teremtés szellemi mozdulata a lényeg. Ezt a szellemi mozdulatot nem lehet megtanítani, nem lehet átadni.

---

35. [Buddha felmutat egy szál virágot] A tanítványok összegyűltek, hogy meghallgassák a Felébredett napi tanítását. Buddha hosszú percekig keresztül csendben ült, majd felmutatott egy szál virágot. A tanítványok egy azon pillanatban alig hallhatóan megkérdezték maguktól:

– Mi az?

Mahákásjapa ragyogó mosollyal jól hallhatóan így válaszolt:

– Egy szál virág.

Buddha ragyogó mosollyal így szólt Mahákásjapához:

– Átadom neked ezt a szál virágot.

---

zen megjegyzés

Buddha átadta a szál virágot, de tudta jól, hogy azt a szellemi mozdulatot nem lehet megtanítani, nem lehet átadni.

---

36. [Út Nagy-Peresznye felé] Nagy-Peresznye csúcsa felé sétálva egy holdfényes éjszakán, a következő verset költöttem:

Elöttem az út nem út
Kezemben a bot nem bot
Hogyan válnak mégis azzá?
Bal - Kipp
Jobb - Kopp
Bal - Kipp
Jobb - Kopp

37. [Baszo zazen-tartásban ül] Baszo éppen zazen-tartásban ült, amikor Nangaku megszólította:

- Mit csinálsz?

- Zazen-tartásban ülök - felelte Baszo.

- Miért?

- Hogy elérjem a buddhaság állapotát.

Erre Nangaku mester lehajolt, felvett a földről egy cserépdarabot, és csiszolni kezdte egy kővön.

- Mit csinálsz? - érdeklődött Baszo.

- Tükröt csiszolok - felelte Nangaku.

- Csiszolhatod a végtelenségig, úgysem lesz belőle tükör - jegyezte meg Baszo.

- Ülhetsz zazen-tartásban az idők végezetéig, úgy nem leszel buddha - tanította Nangaku mester.

- Mit tegyek?

- A buddhaság állapotának elérése érdekében az árnyékra vagy az emberre suhintasz a tanbottal?

---

zen kérdés

1. *Hogyan leszel buddha?*
2. *Mi a buddha?*

zen megjegyzés

Nangaku mester elárulta a titkot, de félmunkát végzett. A tanbotját a kunyhóban hagyta?

---

38. *[Nem kérek már táplálékot]* Az Énemet a külvilág és a benső világom táplálja. Mivel már nem kap táplálékot és én sem táplálom tovább, ezért a mérhetetlen csöndben eloszlik és végtelenné válik. Fogaimmal elengedtem a faágat, az ember-űr végtelenjében leszálok a Napra és Nappá válok. Hirtelen megszólal egy hang és megvilágosodom: varjú mondja, kárr, kárr.
39. *[Menj, igyál egy csésze teát]* Egy vándorszerzetes érkezett a kolostorba. A mester színe elé járulva, megkérdezte:
- Mi a Buddha?
  - Menj, igyál egy csésze teát - válaszolta Dzsósú mester.
  - Mi a Dharma?
  - Menj, igyál egy csésze teát.

- Mi a zen lényege? - folytatta a vándorszerzetes.
- Menj, igyál egy csésze teát - tanította Dzsósú mester.

---

zen kérdés

1. *Mi a Buddha?*
2. *Mi a Dharma?*
3. *Mi a zen lényege?*

zen megjegyzés

Dzsósú mester mély szellemisége a felébredés kapuja felé mutat.

---

40. *[Már ittam egy csészével]* Dzsósú mester kolostorában élt egy szerzetes, aki egy napon megkérdezte:
- Mi a Buddha?
  - Menj, igyál egy csésze teát - válaszolta Dzsósú.
  - Már ittam egy csészével - szólt a szerzetes.
  - Akkor miért háborgatsz ezzel a kérdéssel? - méltatlankodott Dzsósú mester.

---

zen megjegyzés

Hasztalan kérdés, vaksi szerzetes. A lényegi kérdésekre a válasz benned rejlik.

---

41. *[Gutei fölemeli egyik ujját]* Egy vándorszerzetes érkezett a kolostorba. A mester színe elé járulva, megkérdezte:

- Mi a Buddha?

Gutei fölemelte egyik ujját.

- Mi a Dharma?

Gutei fölemelte egyik ujját.

- Mi a zen?

Gutei fölemelte egyik ujját.

---

zen megjegyzés

Gutei ujja a felébredés kapuja felé mutat.

---

42. *[Az örökkévaló én]* Az örökkévaló Én a Buddha. A világokat teremtő örökkévaló Én a Buddha. Az örökkévaló Én a meghaladó bölcsesség alapja és a teremtés szellemi mozdulatának forrása.

[V. Az ok-okozat meglátásáról, az ok-okozat tökéletesen szabad használatáról]

43. [*Ok-okozat*] A gondolat, az akarat és a vágy: ok. A gondolatból, az akaratból és a vágyból eredő mozdulat, cselekedet: okozat. Az örökkévalóságban nincs ok és nincs okozat. Felébredés az örökkévalóságba: tökéletes szabadsággal használni az ok-okozatot. Ha meglátod a teremtés szellemi mozdulatát, látod azt is, aki a teremtés szellemi mozdulata mögött van. Az ok-okozat a világi élet működése. A nincs ok és nincs okozat a szellemi élet alapja.

44. [*Dzsósú elmosatja az evőcsészét*] Egy vándorszerzetes így szólt Dzsósú mesterhez:

- Most érkeztem a kolostorba. Mi a tanításának lényege?

- Megetted a rizskását? – érdeklődött a mester.

- Igen.

- Akkor mosd el az evőcsészédet – tanította Dzsósú.

A vándorszerzetes megvilágosodott.

---

zen kérdés

1. Mit ért el a vándorszerzetes?

zen megjegyzés

Az örökkévalóságból felébredve az ok-okozat forrása tisztán megmutatkozik.

---

45. [Egyedül pisálok] A Cserepeskői-barlangszállás felé baktatva, a következő verset költöttem:

Leégett a házam.

Összedőltek a hegyek.

Mégis megállok pisálni,

Ahol csak lehet.

---

zen megjegyzés

Az ok-okozat nagyon tiszta.

[VI. A tökéletes szabadságról]

46. [*a tökéletes szabadság*] Mivel nincs eredendő oka a szamszárának és a nirvánának, ezért az ember igaz természete a tökéletes szabadság.
47. [*A tökéletes szabadság kifejeződése*] A szegénység nagyon jó. A betegség nagyon jó. A magány nagyon jó. Ha az ember képes megpihenni az örökkévalóságban, képes felébredni az örökkévalóságba, képes meglátni a teremtés szellemi mozdulatát, képes teljes szabadsággal használni az ok-okozatot, képes átérezni mélységes felelősségét, úgy a szegénység nagyon jó, a betegség nagyon jó, a magány nagyon jó. És nem azért, mert az, hanem azért, mert azzá teszem. Ebben fejeződik ki a tökéletes szabadságom.
48. [*Dzsósú és a két remete*] Dzsósú vándorútra indult. A magas hegyek úttalan útjain kóborolva eljutott egy kunyhóhoz, melyben egy remete ült zazen-tartásban. Dzsósú beszólt:
- Van bent valaki?
- A remete felemelte az öklét.
- Túl sekély a víz, hogy lehorgonyozzak – jegyezte meg Dzsósú mester és tovább-ballagott.
- Mikor eljutott egy másik kunyhóhoz, melyben egy remete ült zazen-tartásban, beszólt:

– Van bent valaki?

A remete felemelte az öklét.

– Szabadon teremtesz, szabadon nem teremtesz, szabadon életet adsz, szabadon életet veszel – jegyezte meg Dzsósú mester és tovább-ballagott.

Napnyugta előtt a magas hegyek legeslegmélyén beköltözött egy üresen álló remetekunyhóba és leült zazen-tartásba.

---

zen megjegyzés

Mindenek mögött a tökéletes szabadság van. Az egyik látja, a másik nem, még sincs különbség köztük.

---

49. *[Igazság, valóság]* Igazság? Valóság? Semmitmondó szavak, melyeket én töltök meg szellemi tartalommal. Így lesz az igazság, így lesz a valóság.

50. *[Napként ragyogok]* Sötét, hideg cellámban ülve, a következő verset költöttem:

A tömeg: az egyén halála.

Az egyén: a Nap ragyogása.

A tömeg: szolgálélek.

Az egyén: uralkodó-lélek.

---

zen kommentár

A Napon állok, Napként ragyogok.

zen megjegyzés

Sosem voltam, vagyok, leszek a tömeg része.

[VII. A felelősségről]

51. *[Felelősség]* A legnagyobb és legmélyebb felelősség a megvilágosodás felelőssége, a tökéletes szabadság felelőssége, a teremtés szellemi mozdulátának felelőssége. Világom általam lesz, világod általad lesz, világunk általunk lesz.

52. *[Nanszen kettévágja a macskát]* A keleti csarnok és a nyugati csarnok szerzetesei egy macskán marakodtak. Nanszen, hallva a kiabálást, a szerzetesekhez sietett, megragadta a macskát és így szólt:
- Szóljatok érte egy jó szót, és a macska megmenekül.

A megdöbbszent szerzetesek síri csöndben néztek a mesterre, aki kettévágta a macskát.

Mikor Dzsósú napnyugta után visszatért a kolostorba, Nanszen elmesélte neki a történetet. Dzsósú a fejére tette a saruját és távozott. Nanszen utána kiáltott:

- Ha itt lettél volna, a macska megmenekült volna.

---

zen kérdés

1. *A marakodó szerzetesek egyikeként, mi lett volna a jó szó, amivel megmenthetted volna a macska életét?*

2. *Dzsósú a fejére tette a saruját. Mit jelent ez?*

zen kommentár

Szóljatok érte egy jó szót, és Dzsósú megmenekül!

zen megjegyzés

A saru a fejtetőn a halált jelképezi.

---

53. [*Bajok, gondok, problémák, bűnök*] Az emberi világot megannyi baj, gond, probléma, bűn jellemzi, azokat az elme szintjén hozzuk létre, működtetjük, ápoljuk, miközben az ember-úr végtelenjében, az örökkévalóság birodalmában nincsenek bajok, gondok, problémák, bűnök. Az örökkévalóságból felébredve, a világ baja, gondja, problémája, bűne az én bajom, gondom, problémám, bűnöm lesz, amennyiben magamra vállalom őket.

[VIII. A zen szellemiségéről]

54. [*Tanátadás*] Én adom át a Tant annak, akitől tanultam. Amit tőle hallottam, egy szó, egy mondat volt, amit én töltök meg szellemi tartalommal. Ha ugyanazt éltem át, láttam meg, értettem meg, mint ő, úgy a Tant én adom át neki. Ha többet éltem át, láttam meg, értettem meg, mint ő, úgy a Tant ő fogja átadni nekem.
55. [*Az öt fogadalom*] A zen buddhista hagyomány öt fogadalmát a következőképpen alkottam újra:
1. Fogadom, hogy a fogaimmal elengedem a faágat.
  2. Fogadom, hogy végtelenné válok.
  3. Fogadom, hogy meghallom a hangot és megvilágosodom.
  4. Fogadom, hogy a titkos tanítást megőrzöm és átadom.
  5. Fogadom, hogy a zen szellemében élek és halok.
56. [*Az úton járó és az utat ismerő bölcs*] Az úton járó és az utat ismerő bölcs a zen-meditációban elvezet téged a szellemi lényeg, a megszabadulás kapujához. Az úton járó és az utat ismerő bölcs a kacuval, a botütéssel elvezet téged a felébredés, a megvilágosodás kapujához. A kapun azonban

neked kell belépned, a kapun való belépés titkát neked kell megfejtened.

57. [A látásról] Olyan finom szinten működünk, hogy szinte semmit nem látunk belőle, mert a látásunk gyenge és felszínes. A teljes befelé-figyelés hosszú órái után szoktam tapasztalni: ég a szemem. Él a szemem. Látok. Finoman látok. Messzire látok. Mélybe látok. Múltba látok. Jövőbe látok. Jelenbe látok. Magamba látok. Magamra látok. Végtelenbe látok. Nagyon fontos, hogy miképpen látunk, mit látunk. Mert meghatározza, hogy miképpen gondolkodunk, mit gondolunk. Mert meghatározza az egész életünket.

58. [A megkülönböztető gondolkodás szerepéről] A megkülönböztető gondolkodásnak megvan a maga szerepe a jelenségek világában, ahol létfontosságú annak használata. A zen szellemének megragadása érdekében azonban teljesen el kell engedni a megkülönböztető gondolkodást. Álljon itt példaként egy zen kóan:

„Zen mesterrel találkozáva az úton, ne szólj egy szót sem, ne maradj csöndben. Mondd csak, hogyan köszöntöd a mestert?”

---

59. [Az emberi világban való létezésről] Ahhoz, hogy az emberi világban létezni tudjak, létre kell hoznom azokat az illúziókat, amelyek az emberi világot

működtetik, így a tér és idő illúzióját, az én és világ illúzióját, és mindent, ami ezekből fakad.

60. [*Mivé válhatok?*] Albert Einstein mondta: „Amikor elengedem, aki vagyok, azzá válhatok, aki lehetek.” Az emberúr végtelenjében nem találok nyomát a személyiségnek, ami a testiségből, az érzékszervek és az elme működésének termékeiből áll össze. Mivel az emberúr végtelenjében nincs kötött énem, ezért Felébredetté, az ősi, titkos tanítások megtestesítőjévé válhatok.
61. [*Boldogság*] Nincs szükségem semmire sem ahhoz, hogy boldog legyek.
62. [*Nincs kapu*] Az ébrenlét és az álom, az élet és a halál, a szinte láthatatlan, finom kötelékek közötti élet és a megszabadulás merőben eltérő minőségű világok, melyek semmiben sem hasonlítanak egymásra. Sosem tapasztaljuk, tapasztalhatjuk meg azt a pillanatot, amikor belépünk az álomvilág nincs kapuján, amikor belépünk a halál nincs kapuján, amikor belépünk a megszabadulás nincs kapuján – a kaput emiatt nevezzük *nincs kapunak*. Ahogy az érett alma lepottyan a faágról, úgy jön el életünkben a megfelelő pillanat, amikor belépünk az álomvilág nincs kapuján, amikor belépünk a halál nincs kapuján, amikor belépünk a megszabadulás nincs kapuján. Akaratból és vágyból nem fog sikerülni.

63. [*Buddha-természet*] Sákjamuni Buddha tanításának egyik fő tézise szerint, mindenkinek van Buddha-természete, melynek két fajtája figyelhető meg:

1. A Buddha-természet, mint szellemi lényeg.
2. A Buddha-természet, mint a szellemi lényeg működése.

Álljon itt példaként a zen hagyomány egyik leg-híresebb kóanja:

- Van a kutyának Buddha-természete? - kérdezte egy szerzetes.

- Mu (Nincs) - válaszolta Dzsósú mester.

---

zen kérdés

1. *Mi a szellemi lényeg működése?*

zen megjegyzés

Az örökkévalóságból felébredve a szellemi lényeg és annak működése tisztán megmutatkozik.

---

64. [*Szavak és tettek*] A szellemi lényeg szavakkal és tettekkel nem kifejezhető. A szellemi lényeg működése szavakkal és tettekkel kifejezhető. A szellemi lényeg és annak működése másoktól nem megtanulható, azok mibenlétét neked magadnak kell felfedezned.

65. *[Tanítások és tanversek]* A szellemi lényegről szóló tanítások és tanversek valójában a szellemi lényeg működésének alkotásai, a teremtés szellemi mozdulatának kifejeződései. Álljon itt példaként a zen hagyomány egyik leghíresebb verse, Enó, a hatodik pátriárka költeménye:

Nincs bódhi-fa
Nincs tiszta tükör
Valójában nincs semmi
Hol van a por?

66. *[A világmindenség lényege és eredete]* A Buddha-természet, mint szellemi lényeg, a világmindenség lényege. A Buddha-természet, mint a szellemi lényeg működése, a világmindenség eredete. Álljon itt példaként Dzsó Hossi mondása: „Az ég, a föld és az én egy lényegből ered. A világ és az én egy lényegből van.”
67. *[Egy fán terem]* Az örökkévalóságból felébredett, a szellemi lényegét és annak működését látva, megérti: A valóság és illúzió, a jó és rossz, a szép és rút, az igaz és hamis egy fán terem. Az egyiket létrehozva, megszületik a másik is. Az egyiket elvetve, megsemmisül a másik is.
68. *[Az örökkévalóságból felébredett]* Az örökkévalóságból felébredett látja a Buddha-természetet, mint szellemi lényegét, a Buddha-természetet, mint a szellemi lényeg működését. Ummon mester tan-

botját kezében tartva, kimondja, amit a híres-neves tanító kimondott:

- Ez a bot átváltozott sárkánnyá, és elnyelte a világmindenséget. Hol vannak most a hegyek, a vizek és az egész hatalmas világ?

---

zen kérdés

1. Mit jelent az, hogy a bot átváltozott sárkánnyá?
2. Hol vannak a hegyek, a vizek és az egész hatalmas világ?
3. Mi a Buddha-természet, mint a szellemi lényeg működése?

zen megjegyzés

Kék hegyek, zöld vizek, korgó gyomor, ideje enni valamit.

---

69. [Három kapu] Toszocu Ecu mester három kaput állított fel tanítványai számára:

1. A tudatlanság gyökerét elvágva, zazen-tartásban ültök, hogy meglássátok a Buddha-természet mibenlétét. Most ebben a pillanatban hol van a Buddha-természet?
2. A Buddha-természet mibenlétét meglátva, megszabadultok élettől és haláltól. Amikor szemetek világa kihuny, hogyan szabadultok meg az élet és halál körforgásából?

3. Az élettől és haláltól megszabadulva, látjátok, hova vezet az utatok. Amikor a négy elem szétesik, akkor vajon hova fogtok menni?

---

zen kérdés

1. *Most ebben a pillanatban hol van a Buddha-természet?*

2. *Amikor szemed világa kihuny, hogyan szabadulsz meg az élet és halál körforgásából?*

3. *Amikor a négy elem szétesik, akkor vajon hova fogsz menni?*

---

70. [Dobütés] Kaszan mester felült a szószékre, és így szólt a szerzetesek gyülekezetéhez:

– Az írásokra támaszkodva tanulni: értés. Nem az írásokra támaszkodva tanulni: keresés. Mindkettőt meghaladni: teljes áttörés.

– Mi a teljes áttörés? – kérdezte egy szerzetes.

Kaszan megütötte a dobot.

– Mi a Buddha igaz tanítása?

Kaszan megütötte a dobot.

– *Nem a tudat a Buddha tanításáról kérdezlek. Mi a nem tudat, nem Buddha?* – folytatta a szerzetes.

Kaszan megütötte a dobot.

– Ha egy megvilágosult lény jön, hogyan fogadod? – kérdezte a szerzetes.

Kaszán megütötte a dobot.

---

zen kérdés

1. *Mi a teljes áttörés?*
2. *Mi a Buddha igaz tanítása?*
3. *A tudat a Buddha. Mit jelent ez?*
3. *Nem tudat, nem Buddha. Mit jelent ez?*
4. *Ha egy megvilágosult lény jön, hogyan fogadod?*

zen megjegyzés

Az örökkévalóságból felébredett megüti a dobot. Minden nagyon tiszta: a Buddha-természet, mint szellemi lényeg, a Buddha-természet, mint a szellemi lényeg működése, az ok-okozat.

---

71. *[Időtlenség]* Az örökkévalóságban élünk. Az emberúr végtelenjében időtlenség van. Elnyom az álom, lehunyom szemem. Felébredek, esik a hó. Elnyom az álom, lehunyom szemem. Felébredek, zuhog az eső. Elnyom az álom, lehunyom szemem. Felébredek, nyílnak a virágok. Elnyom az álom, lehunyom szemem. Felébredek, virul a természet. Elnyom az álom, lehunyom szemem. Felébredek, sárga falevelek hullanak a fákról. Elnyom az álom, lehunyom szemem. Felébredek, sötét van. Elnyom az álom, lehunyom szemem. Felébredek, világos van.

[IX. Jézusról és a jézusi útról]

72. [*Jézus*] Sötét, hideg cellámban ülve, a következő verset költöttem:

Az Atya lelkéből lett
Az ember lelkéhez szólt
Az Atya lelkévé lett
Az ember lelkében szól

73. [*Lelkem, Jézus*] Sötét, hideg cellámban ülve, egy látomás töltötte be lelkem égboltját. Láttam Pétert és Jézust a pusztában.

- A Lélek megtestesülése vagy, Lelkem, Jézus - szól Péter.

- Aki én bennem hisz, a Lélekben hisz, annak örök élete van - mondja Jézus.

74. [*Szent Péter-jelenés*] Sötét, hideg cellámban ülök. Halszagot érzek. Egészen közel hajol a fülemhez és így szól hozzám mély hangon: „Jézus a lelkem lényege, azért követem őt.”

75. [*Ima*] Sötét, hideg cellámban ülve, ekképpen imádkoztam:

Jézus, Jézus, Jézus
Jézus, Jézus, Jézus
Jézus, Jézus, Jézus
Jézus, Jézus, Lelkem, Jézus

76. [*Jézus útja*] Sötét, hideg cellámban ülve, a következő verset költöttem:

A Lélek megfogant
Mária: a Lélek testté lett
Ember: ütlegek
Ember: Golgota
Ember: kereszthalál

Jézus feltámadt az Atyához
feltámadt a lelkemben
Jézus szól a lelkemben
út a lelkemben
igazság a lelkemben
élet a lelkemben
Lelkem, Jézus

77. [*Út, igazság, élet*] Sötét, hideg cellámban ülve, egy látomás töltötte be lelkem égboltját. Jézus szól a pusztában:

Én vagyok az út az Atyához.
Én vagyok az Atya igazsága.
Én vagyok az élet az Atyában.

78. [*Íge*] „Kezdetben vala az Íge, és az Íge vala az Istennél, és Isten vala az Íge. Ez kezdetben az Istennél vala. Minden ő általa lett és nála nélkül semmi sem lett, a mi lett.” Mi az Íge? Megfejtendő titok!

79. *[Apró sejt, apró én]* Minden, ami él, Isten teste. Az örökkévalóság Isten énje. Apró sejtek vagyunk Isten hatalmas testében, apró ének vagyunk Isten végtelen énjében. Felelősséggel tartozom Isten felé.
80. *[Élnek, az örökkévalóságban élnek]* Sötét, hideg celámban ülök. Otthonom az emberűr végtelenje, tudatom a Nap. Mélységes csend honol mindenütt az örökkévalóságban. Figyelek és látok. Teremtő Jóság! Jézus! Élnek, az örökkévalóságban élnek.

